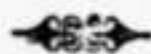

ΕΠΙ ΡΙΠΙΔΙΟΥ ΤΗΣ ΚΟΜΙΣΣΗΣ Φ.

Υἱὸς γλυκὺς τοῦ ἔαρος ὁ ζέφυρος, εὐδαίμων
 εἰς τ' ἄνθη τὰ μυρίπνοα πετᾶ καὶ τὰ φιλεῖ.
 Πολὺ δ' εὐδαιμονέστερος σὲ περιπνέει τρέμων
 ὅσάκις τὸ ριπίδιον αὐτὸ τὸν προσκαλεῖ.

ΕΙΣ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΝ ΤΕΤΑΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Ἄν μειδιάσης, βλέπουσα τὸ εὐτελὲς τοῦ δώρου,
 καὶ τ' ἄνθη, ἃ συνέλεξα εἰς κήπους τοῦ Βοσπόρου,
 ἐν σοὶ ζητῶ τὸν πέμποντα μὴ παῦ' ἐνθυμουμένη
 ἐν ὅσῳ μόνον θάλλουσα ἡ ἀνθοδέσμη μένει.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ Κ...

Ναὶ, ἀντιγράφει ἡ εἰκὼν
 τὸ εὐγενὲς σου σῶμα,
 τὸ μέτωπόν σου τὸ λευκὸν
 καὶ τὸ γλυκύ σου στόμα.
 Πλὴν τῆς ψυχῆς σου τὸ γλυκὺ
 αὐτὴ δὲν ἀντιγράφει.
 Γραφὶς εἰς τοῦτο δὲν ἀρκεῖ,
 οὐδ' ἐπαρκοῦν ζωγράφοι.

